

“Fer-se Kazaja”

Claudia Valbuena mai va somiar que viuria en un lloc tan lluny del seu Xile natal. Fa més de deu anys va arribar a Kazakhstan per començar l'Opus Dei. “Fer-se al lloc” ha estat un procés llarg, però ja se sent mig kazaja. Actualment viu i treballa a Almaty, la segona ciutat més important del país.

25/11/2009

“Hi ha persones que tenen esperit aventurer. Jo no. Estava molt contenta vivint una temporada a

Itàlia quan em van proposar anar-me'n a Kazakhstan. Ho vaig veure viable i vaig dir: perfecte, endavant", confessa la Claudia.

Convertir-se en kazaja "és un procés real de canvi cultural, físic i psicològic que demanda obertura i flexibilitat. Kazakhstan és un país amb arrels nòmades on conviuen més de 130 ètnies, amb una cultura que és alhora oriental i eslava (van estar subjectes als tsars i després al domini comunista). Per a nosaltres tot resulta diferent: els menjars, el clima, la manera de comunicar-se de la gent, molt gelosa de la seva intimitat i alhora oberta i hospitalària."

La majoria de la població és de religió musulmana, encara que també hi ha ortodoxes, herència de la dominació russa. Els catòlics són una minoria i el procés d'evangelització comença, com és

lògic, per la conversió. “La gent té poca cultura religiosa, hi ha temor a parlar d'aquestes qüestions, encara que veuen la necessitat de Déu en les seves vides” explica la Claudia. “A poc a poc, l'espiritualitat de sant Josepmaria es va obrint camí. La clau és que la gent se senti molt lliure i que s'acostin a la Fe perquè volen.”

A petició de Joan Pau II

“L'arribada de l'Obra al país va ser un desig explícit del Papa Joan Pau II, qui també va viatjar a Astanà, l'actual capital del país, el 2001”, destaca Claudia.

En efecte, per consell del Papa Joan Pau II, un bisbe de Kazakhstan va anar a parlar amb el Prelat de l'Opus Dei el 1994 perquè necessitava alguna institució que pogués dedicar-se a l'educació i al treball amb la joventut al seu país. La petició es va materialitzar el 1997 quan van

arribar els primers membres de l'Opus Dei.

Cercar on viure i treballar va ser la primera cosa que van fer la Claudia i les seves companyes en arribar a Kazakhstan el 1998. Un vegada que va aconseguir feina com a professora d'anglès, la Claudia va començar a estudiar els dos idiomes oficials del país, el rus i el kazajo, d'origen turc.

“Vaig començar donant classes d'anglès a Kimep, una escola de negocis d'Almaty que va ser una de les primeres a preparar professionals joves per iniciar-se en una economia de mercat naixent. Avui totes tenim feines diverses i tres de les més joves començaran aquí la seva carrera universitària”, explica la Claudia.

Projectes per a somiar

El projecte apostòlic principal en camí per a aquest any és un Centre de Formació i Treball Hoteler.

“Volem ajudar a fer que s'entengui el servei i el treball de la llar com quelcom important per a la societat perquè durant els anys de comunisme no els hi donaven cap valor, excepte per a les grans ocasions en què sempre s'apliquen molt”, explica. Ara està aconseguint els fons d'inversió i els permisos de construcció per a l'edifici.

Durant aquests deu anys, aquestes fidels de la Prelatura s'han preocupat de la formació de la dona, des d'un punt de vista humà i social, obertes a tots els sectors de la societat, cercant donar bones idees respecte als valors en la família i iniciatives ciutadanes.

Quant a l'apostolat, explica que “és d'amistat, perquè veient la teva vida s'interessen per Déu i pel treball que fem. Déu no s'imposa, sinó que les meves amigues pel seu compte van entenent que els manca alguna cosa en les seves vides i que poden donar-

li un sentit transcendent a tot el que fan”.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/fer-se-
kazaja/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/fer-se-kazaja/) (13/08/2025)